

SANT JOAN D'ÀVILA, APÒSTOL DE LA NOVA EVANGELITZACIÓ

8. LA CAUSA DEL DOCTORAT: "ENTRE TOTS, SANT JOAN D'ÀVILA"

Missatge de la Conferència Episcopal Espanyola al Poble de Déu en el Vè Centenari del Naixement de Sant Joan d'Àvila – Resum

Donem gràcies a Déu pel regal d'aquest sant i pels reconeixements que l'Església ha fet d'ell: la **beatificació**, per part de Lleó XIII el 6 d'abril de 1894; la declaració com a **Patró del clergat secular espanyol** per Pius XII el 2 juliol 1946, la **canonització** per Pau VI el 31 de maig de 1970. I esperem que al títol de "**Sant**" se li afegeixi aviat el de "**Doctor**" de l'Església universal.

Savi mestre i conseller experimentat.- Sant Joan d'Àvila va destacar per la qualitat de la seva doctrina teològica i la saviesa dels seus consells com a guia espiritual. Enriquit amb aquest tresor de ciència humana i teològica i ordenat sacerdot, es va consagrar a ensenyar amb la seva predicació, cartes, consells i tractats espirituals a persones de tota edat, estat i condició social. El mateix exposava des de la càtedra les Sagrades Escripures amb erudits comentaris, que ensenyava els fonaments de la doctrina cristiana en llenguatge senzill als nens i vilatans.

Les innombrables cartes que va escriure ens han deixat un eloqüent testimoni de la seva santedat i de la seva saviesa. A demanar-li consell hi anaven o bé li escrivien joves buscant orientació i discerniment vocacional, casats que demanaven consell, polítics i homes de govern, bisbes, sacerdots, religiosos i religioses que buscaven una paraula d'ànim o de llum. Es va relacionar amb persones de talla espiritual tan excel·lent com Sant Pere d'Alcàntara, Sant Ignasi de Loiola, Sant Francesc de Borja, Sant Joan de Ribera, Fra Luis de Granada, etc. En alguns hi va influir de manera decisiva. Així va ajudar a Sant Joan de Déu en el procés de la seva conversió i en el seu posterior camí espiritual. A la vegada, la gran mística Santa Teresa de Jesús va fer arribar el "*Llibre de la Vida*" al Mestre Àvila, qui va donar-li la seva opinió favorable.

El nostre Sant va tenir cura contínuadament de la seva formació, tant en els aspectes humans i intel·lectuals com els espirituals i pastorals. Era gran coneixedor de la Sagrada Escripura, dels Pares de l'Església, dels teòlegs escolàstics i dels autors del seu temps. Estudià i difongué la doctrina de Trento. La seva Biblioteca era abundant, actualitzada i selecta, i dedicava a l'estudi, amb projecció pastoral, diverses hores al dia. No obstant això, la font principal de la seva ciència era l'oració i contemplació del misteri de Crist. El seu llibre més llegit i millor assimilat era la creu del Senyor, viscuda com la gran senyal d'amor de Déu a l'home. I l'Eucaristia era el forn on encenia el seu cor un zel ardent.

Influència del seu magisteri.- El magisteri de Joan d'Àvila no va acabar amb la seva vida. Els seus abundants escrits han influït notablement en la història de l'espiritualitat i de la renovació eclesial. A la Biblioteca d'Autors Cristians seves obres conegudes ocupen diversos volums. La seva influència en el Concili de Trento ha estat posada de

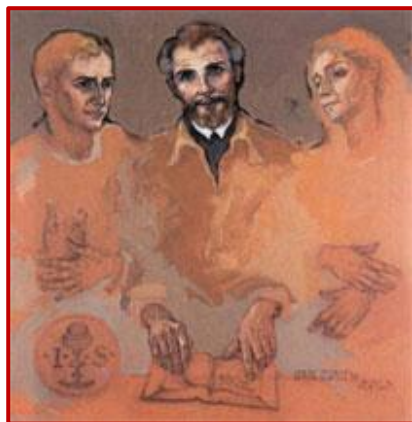
manifest pels especialistes. No va poder participar-hi per la seva precària salut. Però a través de l'Arquebisbe de Granada, D. Pedro Guerrero, va enviar dos memorials, que van ser acollits a l'aula conciliar amb aplaudiment general. Els seus criteris van influir en els acords d'aquest Concili i en diversos Concilis provincials d'aplicació de Trento.

Els seus escrits van ser font d'inspiració per a la espiritualitat sacerdotal. Se'l pot considerar promotor del moviment místic entre els sacerdots seculars. En l'obra clàssica "Instrucció de sacerdots", d'Antonio de Molina, i en l'escola sacerdotal francesa: el Cardenal Bérulle i Sant Francesc de Sales. Sant Antoni M. Claret era lector assidu del Mestre Àvila.

Ja en el nostre segle, Joan d'Àvila ha estat una referència per al clergat diocesà, no només a Espanya, sinó també en altres països, particularment a Amèrica. La seva figura va influir de manera notable entre nosaltres en el ressorgiment de l'espiritualitat sacerdotal a meitat d'aquest segle. La declaració de Patró del clergat secular espanyol va impulsar nous estudis sobre la seva doctrina i vida. A les "acadèmies sacerdotals" dels Seminaris s'estudiaven les seves obres i, mirant l'**Apòstol d'Andalusia**, s'encoratjava a la santedat i espiritualitat pròpia del sacerdot diocesà. En aquest ambient es va rebre amb entusiasme la seva canonització i actualment la seva **festa del 10 de Maig** és en la majoria de les Diòcesis una jornada de fraternitat en la unió del presbiteri i en la celebració joiosa de les Noces d'or i de plata sacerdotals.

Mestre d'evangelitzadors.- Ell és un veritable "Mestre de evangelitzadors". Els seus ensenyaments ens ajudaran a tots els membres del Poble de Déu en el fidel compliment de la nostra vocació. En les seves cartes i escrits podem trobar **els Bisbes** consells d'amic i prudents orientacions per exercir el nostre ministeri amb entrega, senzillesa i valentia. **Els sacerdots** troben en Sant Joan d'Àvila l'exemple realitzat d'un sacerdot sant que ha trobat la font de la seva espiritualitat en l'exercici del seu ministeri, la caritat pastoral vivent. Els preveres, i **els seminaristes** que es preparen per ser-ho, trobaran en Sant Joan d'Àvila un model del que és un veritable apòstol. Per a la **vida consagrada** els escrits del Sant Mestre Àvila poden continuar sent avui lluminosos i estimulants, particularment en la crida a la radicalitat evangèlica i a viure la dimensió esponsal de la consagració.

També **per als laics** d'avui Sant Joan d'Àvila és bon guia. Com sacerdot secular, va viure molt de prop la problemàtica del seu temps. Va haver d'enginyar per tirar endavant econòmicament les escoles que va fundar per a l'ensenyament de la fe i la gramàtica, fins i tot "patentant" diversos invents seus d'elevació d'aigua. Coneix la realitat de **la família** i aconsella en els problemes matrimonials i d'educació de fills. Dóna els seus

critèris sobre el govern i administració de la vida pública. parla del que les persones estan vivint: els negocis, les malalties, els jocs, les diversions, la vida diària. Encara que hagin canviat les circumstàncies, el criteri evangèlic, amb que ell encerta a il·luminar la realitat, té valor permanent.

Exemple per a la nova evangelització.- Els diferents camps i dimensions de la nostra pastoral i de la nova evangelització, a la qual estem convocats, es veuen il·luminats i enfortits a la llum dels escrits i la vida d'aquest sant pastor i evangelitzador.

En el camp de la **catequesi** Joan d'Àvila és un bon model i estímul per a nosaltres avui. Ell sap transmetre amb seguretat el nucli del missatge cristià i formar en els misteris centrals de la fe i en la seva implicació en la vida cristiana; provoca l'adhesió a Jesucrist i crida a la conversió. Respecte a la **pastoral de l'educació i de la cultura**, Joan d'Àvila va ser un pioner. El va fundar una universitat, dos col·legis majors, onze escoles i tres Convictoris per a formació permanent integral de clergues. Diverses d'aquestes escoles i col·legis eren per a nens orfes i pobres. Buscava amb això el que avui anomenem la formació integral amb una orientació cristiana de la vida.

Ell va encarnar en la seva vida **la pobresa i l'amor als pobres**. Quan va celebrar la seva Primera Missa a Almodóvar, va repartir tots els seus béns entre els pobres. S'allotjava i vivia en cases pobres. Volia imitar així l'exemple de Crist, que va néixer, va viure i va morir en pobresa. Com a criteri de discerniment en els candidats al sacerdocí assenyala l'esperit de pobresa, i dels sacerdots diu que són "pares dels pobres". Crida l'atenció dels governants perquè es preocupin dels pobres, evitin despeses supèrflues i proporcionin treball per a tots. Les mateixes escoles que ell va fundar anaven destinades preferentment a nens pobres, conscient que no n'hi ha prou una caritat assistencial, sinó que es necessita també la promocional.

La dimensió sacramental és central en la seva predicació i els seus escrits: la clau de la vida cristiana i de tota l'espiritualitat està en la vida divina i la filiació adoptiva rebuda en el baptisme. És un enamorat de l'Eucaristia, de la que en parla i escriu amb cor enardit. Particularment als sacerdots aconsella una celebració fervorosa de la Santa Missa, que exigeix recolliment i santedat de vida. Conservem 27 sermons seus sobre l'Eucaristia, molts d'ells predicats en la festa del Corpus, a la qual li tenia especial devoció. I al costat de l'Eucaristia, el sagrament de la penitència, al qual va dedicar moltes hores com a confessor, sabent que és el lloc on es restableix l'amistat amb Déu, i al qual exhortava contínuament en els seus sermons.

I enmig de la seva activitat apostòlica, **la pregària**. En ella preparava la seva ànima per a la predicació. Ordinàriament pregava dues hores al matí i dues a la tarda. Contínuament exhorta a tenir experiència de pregària, que no és tant qüestió de mètodes, sinó d'actitud filial i d'humilitat i senzillesa d'infants. Va ser-hi un veritable guia, i, a través dels seus escrits, pot seguir sent-ho per a nosaltres.

Un aspecte que va ser preocupació principal en el seu treball apostòlic: **la pastoral vocacional**. En primer lloc va bolcar el millor dels seus afanys en la formació dels

candidats **al sacerdoti**, conscient que la clau de la veritable reforma de l'Església era a la selecció i bona formació dels pastors. En el seu temps el problema era les motivacions i la qualitat de la formació tant intel·lectual com espiritual dels sacerdots. La institució dels seus Col·legis universitaris i convictorios estava destinada a aquesta finalitat. I de la mateixa manera animarà a que en cada Diòcesi s'institueixi un Seminari on es discerneixi la vocació i, amb doctrina i bons exemples, es formi bé als candidats, que han de buscar servir Crist i edificar a les ànimes i no rendes ni dignitats.

També es va preocupar de les **vocacions a la vida consagrada**. Tenia habilitat especial per a "veure" la vocació, com ell deia, i en la direcció espiritual orientava a buscar la voluntat de Déu i a valorar la consagració com un tresor. I als pares, que també llavors posaven dificultats a la vocació dels seus fills els deia: "aunque giman con amor de los hijos, vénzanse con el amor de Dios". Per tot això és un bon exemple per a impulsar la nostra pastoral vocacional en aquests temps de sequera de vocacions i, amb ella, la renovació de l'Església i l'evangelització de la nostra societat.

Conèixer-lo i estimar-lo.- Moltes més facetes podríem evocar de la vida i l'ensenyament de Sant Joan d'Àvila. Volem animar-vos a tots a llegir els seus escrits i pregar amb ells, i a fer de Sant Joan d'Àvila un sant estimat, que la seva devoció s'estengui a les nostres parròquies i comunitats, a resar-li i posar-lo com a intercessor i, sobretot, a imitar el seu exemple de vida. Per aquests motius **hem presentat al Sant Pare la petició que sigui declarat Doctor de l'Església Universal**, convençuts que això pot contribuir a la glòria de Déu i la salvació dels homes.

LXXXIII Assemblea Plenària De La Conferència Episcopal: Sant Joan D'Àvila, Mestre De Evangelitzadors. Madrid, 23-26 nov. 1999

Paraules de Benet XVI anunciant la declaració de Sant Joan d'Àvila, Doctor de l'Església

Estimats, amb joia, vull anunciar ara al poble de Déu, en aquest marc de la Santa Església Catedral de Santa Maria La Real de l'Almudena, **declararé pròximament Sant Joan d'Àvila, prevere, Doctor de l'Església Universal**. Convido a tots a que girin la seva mirada cap a ell i modelin el seu cor segons els sentiments de Jesucrist, el Bon Pastor.

Madrid, 20 d'Agost de 2011

A handwritten signature in black ink, which appears to be 'Joan de Avila', written in a cursive, flowing style.